

Qrotesk ~ A Qotik Epik

GE Graven tərəfindən

XIX Fəsil

~ Fransanın ən cənub əyalətlərindən birinin mərkəzində və dar bir silsilənin zirvəsində,

Hündür otlar ay işığında açıqlığa tullanan bir dovşanı təqdim etmək üçün aralandı. Ehtiyatlı heyvan dik qulaqları və titrəyən burnu olan açıq bir tərəyi yoxladı; və irəli sürünərkən qəfildən daş kimi donub qaldı, başı yan tərəfə əyilmiş və tək, şüşə kimi qara gözü göylərə zillənmişdi. Daşlaşmış heyvan, bənzəyə biləcək şeyə baxdı. Uçan tək bir ləkə — ulduzlara qarşı sürüşən bir siluet. Dovşan yırtıcı quş kimi görünən səma altında hərəkətsiz oturmuşdu.

Lakin yüksək uçan cisim, açılmış qanadlarından başqa, heç bir quşa çox bənzəmirdi; və təlim keçmiş bir göz düzgün şəkildə uçan insan formasına düşə bilirdi. Qorxmuş dovşan qəfildən fırlandı və çıxdığı uzun kölgələrə doğru cırlıdı. Kolluqların və dərin kölgələrin arasında, yaşılmıtlı bir əl kolları aralayıb dovşanı tutdu. Sümüklər partladı və otlu tərənin üzərində yeni bir sükut çökdü.

Lazarus, tərədən yüksəkdə sürüşərək və ulduzlarla dolu səmada yüksələrək irəlilədi . Külək qanadlarının ritmik fırlanması ilə inildəyirdi. Uçuşlar...

Fransanın ən cənub sahil xəttini və Lazarın uca nöqtəsindən ay işığında olan torpaqların , Yaradılışın hər tərəfini yavaş-yavaş açan əzəmətli bir tumar kimi əyri üfüqdən çıxdığını gördü . Sol tərəfində, yerin şərq kənarını kəskin şəkildə müəyyən edən qızılı çalarlarda parlayan bir sıra alçaq təpələr var idi. Sağ tərəfində və kükürlü aypara altında , yüksək ərazi, civə kimi mayeləşən və dumanlı səmaya qarışan qeyri-müəyyən bir qərb üfünə qarışırdı .

Lazar Ron çayının dolama yolunu çoxdan tərk etmişdi və indi cənuba doğru, çılpaq təpələrin və dağılmış meşələrin dağınıq mənzərəsinin üzərindən uçurdu. Onun altında, burulğanlı çaylar bütün ərazini kəsirdi və; toplu şəkildə, onlar yer üzünü ləkələyən qara və gəzən xəncər izlərinə bənzəyə bilərdi. Kiçik tikililərin dəstələri - çay sahilləri boyunca yerləşən saman damlı binalar, hamısı qərribə balıqçı kəndlərinin mövcudluğundan xəbər verirdi. Onların arasında kənd yolları kölgəli meşələr və dağətəyi vadilər arasında dağılıb yoxa çıxan torpaq damarları kimi idi.

Altındakı yolların və çayların əyri-üyrü ciğirlərindən fərqli olaraq, hamısı qeyri-bərabər ərazi qarşısında təhlükə altında görünürdü, Lazar davamlı yan küləklərə və aşağı düşən küləklərə qarşı qərəzli bir yol seçdi. O, düz və dar, ciddi şəkildə cənuba doğru bir yol açdı. Lakin o, altındakı fırlanan torpaq dənizini çətinliklə hiss edirdi. Küləyin dəyişməz iniltisində və qanadlarının davamlı döyüntüsü altında Lazar, diqqətinin çox hissəsi içəridə cəmləşdiyindən, kor-koranə uça bilərdi - diqqəti narahat bir zehinə yönəlmişdi.

Bəlkə də, yalnız mələklər onun kimi ağır bir ürəyin necə havada qala biləcəyi, hətta ulduzların yanından keçib öz dağılmış vəziyyətinin cazibə qüvvəsindən yerə sıçramaması üçün belə bir möcüzə və ya üsul toplaya bilərdilər. Lazarın zehni keçmiş günlərin uzaq xatirələri ilə dolu idi. Və o, bunların hər mükəmməl xatirəsi ilə xatirələr sanki bir dağa çevrilən və özünü tamamilə xatırladığı hər bir izi basdıran qayalar yığını kimi bir yerə yığılmışdı . Rahatladıcı məhdudiyətlər olmadan katakombaların; tunel işləri olmadan; onu təsəlli edəcək İvan və Odino olmadan; hətta onu danlayacaq Klodius və Qrevil olmadan — narahatedici üz maskası olmadan Lazarus ağladı. Artıq ürəyinin ən dərin yerlərində gizlənmiş inilti pıçıldan başqa bir şey olmayan narahatedici hissəsini inkar edə bilmirdi, çünki bu, nəhayət sinəsində güclü şəkildə oyanmağa başladı. "Artıq ağır deyildi, bəlkə də oyanış idi" və diqqətini cəlb edən qışqırıq şüuru. Həqiqətən də, narahatedici pıçılı əzab iniltilərinə çevrildi və tamamilə Lazarın ən əziz hissəsinin abbatlığı tərk etmək məcburiyyətində qaldığı o dəhşətli gecədə həqiqətən də öldüyünün təsdiqi kimi özünü göstərdi. Və ürəyindəki səs yalnız onun səsi olsa da; bu, əlbəttə ki,

küfr edən və qatil balıqçı; acgöz düşmən Lordlar D'Alsicourt və Hugon; soyuq və iyrənc Kapitan Born; və ən əsası, hamısı və daha çox olan tamamilə allahsız anası tərəfindən tərbiyə edildi. Və Lazarus üçün onların acı xatirələri onun hər mükəmməl və ürək isidən xatirəsini - keçmiş katakombə mənzilinin rahat bətnindən qovulmazdan əvvəl yaşadığı əvvəlki və mükəmməl bir dünya haqqındakı hər sevincli və sadələvh xəyalını məhv edirdi .

Lakin kədər bəzən Ruhu təslim etsə də, ağıl, şübhəsiz ki, tez-tez içində itirilmiş olanı geri qaytarır. Lazarus narahat bir ürəyi bağladı və zəhnini daha mənalı mülahizələrə və hesablamalara açdı : o, İtaliyaya gedərkən Cənubi Fransa üzərindən uçurdu . Bir vaxtlar sadələvhcəsinə düşündüyü ən əlçatmaz məqsəd: bir yerə uçub rahib gətirmək; əslində olduqca ağlabatan bir iş idi, çünki indi məhz bunu edirdi . Rahib Salvatino ilə Abbatlığa qayıtdıqdan sonra dərhal nə baş verə biləcəyini düşünürdü . Təəssüf ki, Kapitan onun əsl kimliyini, ancaq skvayrların paltarında gizlənmiş Qrotesk kimi ifşa etdiyindən, həyatının əvvəllər təsəvvür etdiyindən fərqli bir şəkildə gedəcəyini yaxşı bilirdi . Hadisələrin bu tək dönüşündən sonra o, yaxşı bir səbəblə Abbatlıq rahiblərinin onu müqəddəs bir rahib kimi qəbul edə bilməyəcəklərini anladı . O, əmin idi ki, onlar artıq onun parça adamı kimi yaşamasına və sürülərində xidmət etməsinə icazə verməyəcəklər . O, əmin idi ki, onlar bir daha heç vaxt belə etməyəcəklər.

ona abbatlığın etibarlı katakombə sakini Lazarus kimi hörmət etsinlər, amma onu çirkin və allahsız qanadlı bir heyvan kimi təhqir etsinlər. Birmənalı olaraq, o, yerini duada, Müqəddəs məkanda deyil, onun üstündə, daşda tapacağını bilirdi . Buna baxmayaraq, o, sadəcə eyni sarsılmaz nəticəyə gəlmək üçün seçimlərini yenidən hesabladı : rahibi gətirmək vədinə sadıq qalmaq. "Və əgər ehtimal ki, bundan qalan yaxşılıq əldə etmək mümkün olsa," deyərək o , topladı, "yəqin ki, abbatlıq rahibləri onun fikir ayrılıqlarından kənara çıxaraq onu heyvandan daha çox insan hesab edərlər."

Buna baxmayaraq, Lazar üçün hər hansı bir diqqətin anı yaxşılığa doğru dəyişdirəcəyi ehtimalı az idi. Zaman fırlanan yer üzünü çevirdi və açıq Qarı Daşının ağırlığı çiyinlərində düz qalaraq Lazar Cənubi Fransa üzərində irəliləməyə davam etdi. Qanadlarının təri ay işığında parıldayırdı və; Gecə keçdikcə, o, yerə yaxınlaşdıqca belə, öz istiqamətinə və sürətinə sadıq qaldı . Nəhəng bir yarasa kimi, ağacların zirvələrində uçaraq, qanadlarını yelləyərək, örtük yarpaqlarını yellədi . Qanadlarını nəfəs aldığı kimi yelləyərək irəli uçdu - basıb qaldırdı, içəri və xaricə. Zaman yenidən döndü, bir dəstə dəniz qağayısı onun yanına topladı. Daha çox dincələn qağayılar qovmaq üçün göyə uçdular. Quşlar böyüyən bir dəstəyə toplandı və nəhayət , yüzlərlə quş Lazarı az qala udacaq qədər böyük bir sürü yaratdı. O

Onlardan qaçmaq üçün daha yüksəklərə qalxdı, amma arxasınca getdi. O, daldı, sola əyildi, sağa yuvarlandı. Buna baxmayaraq, onlar eyni hava manevrləri ilə dəqiq reaksiya verdilər. O, özünü düzləşdirdi və üfüqə baxdı, amma yalnız ağ divarda fırlanan quyruq lələkləri tapdı. Və onun altında yer üzü ağ qanadların dalğalı dənizində boğuldu.

Lazarus onlara tərəf sıçrayaraq qışqırdı: "İndi gedin!" Onlar sanki onun cəsarətli əmri kütləvi etiraz çağırışı kimi ona qışqırdılar .

"Kənara çəkilin!" deyə qışqırdı. Onlar qarılıdayaraq daha da yaxınlaşdılar və onu qağayıya yapışmış yüz cücə kimi boğdular.

"Görə bilmirəm!"

Sürü sadəcə boşboğazlıqla cavab verdi.

"Mən quş deyiləm!"

Qağayılar bir nəfər kimi şikayət etdilər.

"Mən deyiləm!"

Onlar kəskin cavablar yağdırdılar.

Lazar uçarkən belə, hönkür-hönkür ağladı və özünü onlara təslim etdi.

Kor-koranə aralarında olsa da, yenə də irəliləyirdi. Üstəlik, ona elə gəlirdi ki, sürüdə boşluq hissi var, çünki onlardan heç biri digərinin və ya özünün qanad döyüntülərinə mane olmur. Lakin Lazar onların qaranlıq, baxan gözlərinə çəkildiyi üçün onlarda daha da böyük bir şey var idi. Zahirən, onlar eyni vəhşi intensivliyi bölüşürdülər. O, onlara dərindən baxdı - hətta əvvəllər Dağ Ağız itlərinin gözlərinə baxdığından daha dərindən - və heç nə tapmadı. Və

Bəlkə də, Lazarı qəhqəhə çəkməyə vadar edən onlardakı boşluq idi. Şübhəsiz qağayılar onun qəhqəhəsi ilə nəğmə oxuyurdular.

Lazar xırıltılı səslə dedi və onlar da onunla zarafatlaşdılar. O nə qədər ucadan güldüysə, bir o qədər səs-küylü idi. nəhayət, Lazarus özünü sancılara və göz yaşlarına qərq etdiyini hiss etdi. Həqiqətən də, o, öz gülüşünün səbəbini bilirdi və açıq şəkildə bununla əylənirdi. Qağayıların açıq-aşkar baxışları Dağ Ağızındakı yarasalarını qədər geniş və boş idilər — onlar Rahib Klodiusun Abbey katakombalarından qaçdığı siçovulunkuna bənzər bir ağzı idilər — və bəlkə də, onlar Lazarusun sandaletlərinin üstündəki lavabı boşaltdığı zaman rahibin özününkü ilə eyni ağzını əks etdirirdi . Ümumilikdə, həm xatırlanan, həm də real baxışları sanki Lazarus eyni vaxtda, lakin uyğunsuz olan determinizm və unutqanlıq hallarını çatdırırdı . Əgər o, əvvəlcə onların geniş, soyuq baxışlarında yumor toxumu tapmasaydı, özünü belə boş, yanan gözlər sürüsünün arasında uçmaqdan məyus olmuş vəziyyətdə tapa bilərdi . Buna baxmayaraq, irəlilədikcə, o, öz sürüsü ilə yaxın bir dialoqa başladı və qağayıların təkrarlama və ya başa düşə bilməyəcəyi sirlərdən danışdı. O

quşlarla bölüşdü, yalnız Dağ Ağzının yarasalarına etiraf etdiyi həqiqətləri.

Həqiqətən də, onlar Lazarusla olduqca maraqlanırdılar və ona qarşı anlayışlı idilər — hamısı onunla çox maraqlanırdı.

Davamlı nitqi ilə. Və bəzən onlar ümumi bir qışqırıq, qarğa, və ya coo, ümumi bir fikir və ya ziddiyyəti ifadə etmək üçün.

Lakin nəhayət, qağayılar onunla birlikdə olmaqdan bezib uzaqlaşdılar. Sürü seyrəldi və gecə səmasının işığı fırlanan qanadları işıqlandırdı. Daha çoxu isə sürü halında uçub Lazarın ayaqları altındakı torpağı üzə çıxardı.

Qalan sürü qəfildən partladı və Lazarus tək uçdu. Qarşısındakı qağayıların divarı artıq yoxa çıxdığı üçün, gözləri sonuncu dəfə xatırladığından fərqli və gözlənilməz bir cənub üfününü gördü; yeni formasının panoramik bir dəhşət mənzərəsindən başqa bir şey olmadığını gördü. Geri əyildi, qanadlarını yellədi və yerində qalmaq üçün qəfildən sakitləşdi. Havada gəzdi, qeyri-təbii ağırlıq hiss etdi. Sanki damarlarından həyat qanı axırdı - sanki sümükləri daş kimi ağırlıq qazanırdı. Və o narahat anda, Lazarus torpağın tam çəkilişini yaşadığına inanarkən, qarşısındakı izaholunmaz görünən tamaşanın nəhəngliyini özündə cəmləşdirdi; Bütün yer üzünü sanki dünyanı unudaraq məhv edən nəhəng qara şüşə təbəqəyə təslim olmuşdu. Bu, yalnız Nuhun biləcəyi görünən və sonsuz boşluğun möhtəşəm bir tamaşası idi.

Abbatlıq xəritələri və ölçülmüş məsafə ilə bağlı xatirələrindən Lazarus o vaxtdan bəri Leon körfəzinə çatdığını bilirdi; lakin o, heç vaxt onun gövdəsinin indi göründüyü qədər böyük və okean aslanı kimi uzandığını təsəvvür etməmişdi. Yeni narahatlıqlar yarandı. Çiyinlərini qaldırdı və lələkli dostlarının ardınca quru ilə dənizi ayıran sahil qayaları xəttinə qədər spiral şəkildə daldı.

O, geniş və aşınmış bir taxılın üstündə oturaraq, yerə səpələnmiş quşların arasında işıq saçırdı. Qağayılar şikayətlənib qanadlarını çırpıdılar. Bəlkə də onun sahilə çıxmış gözləri boş bir balığın leşini oğurlamağa gəldiyini və onu qoruduqlarını düşünərək onun çəkmələrini dimdiklədilər. Lazarus çömbələrək yorğun qollarını dizlərinin üstünə qoydu. Tər damcıları onun üzərindən keçərək daxili küləklə geri əyilmişdi. Qanadları arxasına boş açılmışdı, o, həddindən artıq qızmış quşa bənzəmək üçün ağır-ağır nəfəs alırdı. Orada, çömbəlmiş daş platoda özünü toparladı. Qayaların arasından qalxan qabarma-çəkilmələri seyr etdi, onlar ona duzlu duman səpirdilər. O, hər yeni dalğanın üzərində okean köpüyü örtüyünün qalxıb-endiyi suyun kənarını araşdırdı. Yaxınlıqda, dar bir qaya sahəsi arasında tələsik yellənən, ilişib qalmış ağac parçasının üstündə xərçəng qabığının bir hissəsi var idi. Qayaların arasında, su axınlarında sıx yosun telləri bir-birinə bənzəyirdi. Lazarusun yanında qağayılar nəhayət özlərinə diqqət yetirərək balıq cəsədinin üzərində mübarizə apardılar. Körfəzin sərin mehi onun nəm qanadlarını qurutduqca, Lazar gözlərini yumdu və

əbədi xatirələrə qərq oldu, yeni yaşanan səslər və qoxular

okean.

İçində bir vaxtlar dəmlənən narahatlıq çəkmələrinin altındakı qara sularla ahəngdar şəkildə səslənən narazı bir etiraz səsinə çevrildi. Abbey xəritələrini yenidən yoxladı və rahibi gətirmək üçün planlaşdırdığı səyahətdə Leon körfəzindən axşam keçib Korsika adasına çatacağını və orada yenidən gün işığından sığınacağını xatırladı. Əvvəlcə bu uğur olduqca mümkün görünürdü, çünki o, məsafəni uça biləcəyini bilirdi. Buna baxmayaraq, dənizin quş baxışı qədər böyük bir hündürlükdən görünməsi, onun hər bir dünyəvi detalı sonsuzluğa asan bir uzanma kimi udduğu möhtəşəm və inanılmaz dərəcədə dəhşətli görünməsi, bu uğuru mümkün olmaqdan daha ağılaşdırdı. Həqiqətən də, narazı səs yaxşı bir səbəbdən şikayətləndi, çünki indi Lazara okeanı keçməsinin sadəcə sağ qalmaq üçün çox güvəndiyi bir uçuş uğuru olmadığı narahat edici bir fikrini ortaya qoydu. Axı səs Lazarın tam bir gecə uça biləcəyini bilirdi; lakin o, bir an belə üzə bilmirdi.

Lazar irəli yelləndi, diz çökdü və dabanları üstə çökdü. Dalğaların yanından keçərək qaranlıq bir okean üfünə baxdı və sanki tutqun bir səma ilə birləşmiş kimi görünürdü. Geniş qara dəniz mənzərəsi sonsuz və hüdudsuz bir uçuruma bənzəyirdi və o, hətta buludların belə böyük bir boşluğu keçə bilməyəcəyini düşünürdü. Diqqətini uzaqda istilik şimşəklərinin parıldadığı cənub-qərb səmalarına yönəltdi. Sonra ah çəkdi və qağayılara kədərli bir vida deyərək ayağa qalxdı. qanadlarını qaldırdı, göyə qalxdı, bir dəfə dövrə vurdu və şərqə doğru getdi, arxasını bir mühitə çevirdi ay.

Gecənin qalan hissəsində və səhər tezdən Lazarus cənub yolunu izlədi Fransa sahil xətti. Abbatlığın xəritələri onun zehnində möhkəm həkk olunmuşdu və bu xəritələr onu şərqdəki liman şəhəri Marselə doğru istiqamətləndirirdi. Sabit cənub küləyi onu itələməkdə qətiyyətli görünsə də, o, dənizi sağında, quru isə solunda saxlayırdı. Lazara isə okean həmişə cəhənnəm uçurumuna — ac olan böyük qara dəliyə — bənzəyirdi. Bu uçurum onu lağa qoyur, onu oradan keçməyə cəsarətləndirirdi. Uzunluqda, yan küləklər zəiflədi və sakitləşdi, sonra isə sərt bir meh onun qarşısını almaq üçün quruya doğru əsdi. Lakin, döyüşən küləklər artıq onun qanadlarına mənfi təsir göstərmişdi və Lazar diqqətini yerə yönəltdi, çünki günün ilk şüalarından etibarən uyğun sığınacaq tapa bilirdi.

Marseldən hələ də uzaqda olan Lazarus qərribə bir liman kəndinə endi və dairəni gəzdirdi

Saman damların üzərindən tədricən genişləndi, ta ki şəhərin daha ucqar şərq kənarında, geniş və qayalı bir tərənin başında yerləşən keçmiş bir kilsənin xarabalıqlarını tapana qədər . Daha yaxından baxdıqda, o, hündür və damsız tikilinin qalan hissəsini, yanmış və qismən uçmuş divarları açıq daş döşəməni əhatə edən divarları gördü. Lakin o, ölü kimi görünən ibadət yerinin daha çox şey olduğunu gördü. Uçmuş istehkamlarının içərisində, yeni tikilmiş kilsəyə bənzər qəribə bir tikili, döşəmə daşlarının bir hissəsinin üstündə dayanırdı. Yeni kilsə tamamilə taxta idi, qədim kafedral ilə ortaq olan bir xarici daş divarı istisna olmaqla. Ümumilikdə, taxta ləkə qışda yetişmiş çiçəklənmənin qarnında qalmış yaza hazır toxumun simvolik bir bənzərliyini daşıya bilərdi . Geniş tərənin şərq tərəfini tutan geniş qəbiristanlıqda axsayan sümük daşıyan itdən başqa , Lazarus xarabalıqların yaxın ərazisinin demək olar ki, tamamilə ölü olduğunu gördü.

O, xarabalıqların dağılmış divarlarının içinə əyləşdi, çəkmələrini alağ otları ilə örtülmüş daşların üzərinə yumşaq bir şəkildə qoydu. Lazarus qıvrıldı, köhnəlmiş qanadlarını diqqətlə qatladı və sonra qaranlıq kölgələrə sürüşdü . O, ibtidai kilsəyə çətinliklə yaxınlaşdı, amma hündür və dar pəncərələrini gördü və binanın axtardığı sığınacaq üçün olduqca uyğun olmadığını anladı. Lazarus üz döndərərək köhnə divardakı bir boşluqdan keçdi. Sonra xarabalıqların xaricində, divarın bütün uzunluğu boyunca yıxılmış divar daşlarının və hündür alağ otlarının arasından keçərək, xarici küncünü dolana qədər getdi və alağ otlarının arasında, üzümlüklərlə örtülmüş böyük və dar bir saxlama qutusu tapdı. Əyilmiş qutu qədim məbəd divarına söykənmişdi. Onun aşağı ön tərəfi tıxanmış və köhnəlmiş məzar daşlarından ibarət geri çəkilən tərəyə baxırdı. Lazarus alağ otlarını təmizlədi, zibil qutusunun köhnəlmiş qapağını qaldırdı və içəri baxdı. Bir neçə sınıq alət dəstəyi, bir neçə quru çürümüş çətənə torbası və səpələnmiş quru palçıq parçalarından başqa , içərisi planlaşdırıldığı qısa müddətli qalması üçün kifayət qədər geniş görünürdü. Qutunun içinə girdi, qapağını bağladı, əşyalarını yenidən düzəltdi və yeni bir günün yaxınlaşan şəfqətinə gözlərini yumdu. Və Zaman onun xəyallar dünyasına qayıtdı.

Həqiqətən də, zibil qutusu möhkəm bir quruluşa malik idi, möhkəm divarları və Lazarusu parlaq gün işığından qorumaq üçün qapağı var idi . Lakin, şans çox vaxt göstərilən xidmətlər üçün ödəniş tələb etdiyi kimi, Lazarı sağ saxlayan qutu da asanlıqla xidmət edə bilərdi. tabutu kimi. Əgər ertəsi gün səma buludsuz olsaydı, o, mütləq həlak olardı. Səhər günəşi qutunu yandırdı və Lazarı dərhal nə edəcəyini düşünməyə oyandırdı. taleyi. O, qızmar zibil qutusunda çırpınırdı, içindəki köhnə və qızmış havanı nəfəs almağa çalışırdı. Və qaçılmaz vəziyyətdə ən çox düşünməyə vaxtı var idi. ciddi səhv: O, özünü birbaşa şərqə baxan taxta qutunun içində dəfn etdi. Yenə də, Günəş qəzəbli bir od tanrısı kimi göyə qalxdı və öz altında hər şeyi axtardı

ki, onu yeyib hara aparsın.

Günortaya yaxın Lazarus, ürəkbulanma və dəhşətli özünüdərk hissələrinin dəyişkən sancıları arasında ən çox əzab çəkirdi. Balıqçının yadda qalan qışqırıqları dəfələrlə qulaqlarında cingildəyirdi: "LAZAR, QAPINI AÇ! ALLAH XAİRƏSİNƏ!"

Şüuru parçalanmış, bədəni zədələnmiş halda, o, gah huşunu itirir, gah da yox olurdu.

Dəhşətli hadisə işgəncə sarkacı kimi yellənən kimi davam edirdi — içəri və xaricə, gah da içəri.

Saat mexanizmi kimi, bütün zehni spiralları unudulmuş halda, bədəni onu daha da böyük ağrılara oyatdı . Şüurun ən əzablı anlarında, ağrının hətta öz ölümünün zəifliyini lağa qoymaq üçün belə şiddətlənə biləcəyi anlarda Lazarus yalnız atasının dua xaçını titrəyən əlləri ilə tutub başqa bir şüuraltı sehr üçün yalvara bilirdi. Lakin ona heç bir mərhəmət düşmədi - davamlı yanıqdan başqa heç nə düşmədi. bağışlanmaz bir günəş.

Günəş qərbə doğru enməyə başlamazdan əvvəl Lazar özünü ölümün yaxınlaşdığını hiss etdi. Katedral xarabalıqlarının uzun kölgələri nəhayət zibil qutusunun üstündən süründü. Qaranlıq buludları qırmızımtıl rənglərlə boyadıqca qutunun qabarıq havası azaldı; və Lazar başgicəlləndirici xəyallarından yalnız ən dərin alaqqaranlıq səmada çökəndə çıxdı. Milyonlarla ulduzun sərin pırıltısı və bir parça ay torpağı sakitləşdirirdi. Lazar islanmış çəllək torbalarının üstündə nəfəs alaraq uzanmışdı. Başını indi anlaşılmaz səslərlə qarışmış kimi görünən cingilti səslə yellənirdi. Nəhayət, səslər davam etsə də, qulaqlarındakı cingilti sakitləşdi və Deliriumla Reallıq nəhayət zehmində ayrıldıqda, səslərin olduqca qızgın bir söhbətə aid olduğunu anladı. Yanına çevrildi , əlini qaldırdı, barmaqlarını zibil qutusunun qapağı ilə çərçivəsi arasında sürüşdürdü; və qapaq açıq qalmış sərin hava dalğası onun üzərinə yayıldı. Davam edən söhbəti daha çox eşitmək üçün əyilmiş qulağı ilə hərəkətsiz uzandı . Səslər ona uzaqdan, bəlkə də geniş tərənin aşağısından və qəbiristanlığın dərinliyindən gəlirdi . Söhbətdə qəribə bir şey var idi - nə qədər anlaşılmaz və ya əlaqəsiz olsa da - onu dərindən naraha

O, diqqətlə qulaq asdı, kişiye xas bir səs ucadan yalvardı: "Məni dinlə! Bir dəqiqə də yalvarıram !" . Ardınca uzun bir sükut çökdü.

"Bir dəqiqə də vaxtın olacaq. Tələs, ayrılıq." Qeyri-təbii cavab, eyni anda bir çox qadının eyni səslə danışdığı Lüsifaelin səsinə bənzəyirdi.

Amma bu o biri dünyaya xas səs, əks-sədaya bənzər səslərlə kəsildikcə tamamilə fərqli — bəlkə də daha mülayim və zərif, eyni zamanda sərt və düzgün — görünürdü.

Lazarus gərginləşdi; nəfəsi tezləşdi. Əgər qorxunc cavab bu qədər dərin və kişi səsləri ilə dolu olmasaydı, bu söz Lüsifaeldən gələ bilərdi.

özü. Amma sözlər onun deyildi; yalnız onun kimi. Lazar qapağı daha da yuxarı qaldırdı və ay işığında qəbiristanlığa baxdı.

“İcazə versəydim, tək qalım?” Yalvaran səs yalvardı.
Mələk səsi cavab verdi: “Çox gecikmə”.

İşıq titrəyən yarpaqları və alağ otlarını işıqlandırır. Sönük külək əsəndə qəbiristanlığın üzərinə yeni bir qaranlıq və sükut çökdü.

Lazarın göz bəbəkləri şişdi. O, saxlama qutusunda çıxılmazdan əvvəl ətrafı axtardı. O, qaçmaq istəyən göylərə baxdı; lakin onu narahat edən böyük maraq onu narahat edirdi: anasının tonuna bənzəyən, lakin qeyri-təbii, lakin tanış səs. Elə həmin anda Lazarus da atasının təhlükəli Benion Tunelindən uzaq durmağı xəbərdar etdiyi sözləri xatırladı; yenə də o, eyni zamanda etiraf etdi ki, əgər o qadağan olunmuş tunelə girməsəydi, Mələk yazısı və ya Naramsin əlyazmaları haqqında məlumat əldə etməzdi. Və beləliklə, o, özü, mənşəyi və ya Eljo qohumları haqqında qiymətli bilik əldə edə bilməzdi. Həqiqətən də, eyni qeyri-adi biliklərin daha çoxu yalnız addımlar ata biləcəyi halda, qəbiristanlıqdan və onun tanımadığı bir çox insanın səsinə asanlıqla üz döndərə bilməzdi.

Qaranlıq pərdəsi altında, varlığını yalnız ən qaranlıq kölgələrə saxlayaraq tərənin yamacından aşağı doğru irəlilədi. Səliqəsiz məzarların arasından səssizcə keçərkən heç bir kövrək budaq və ya boş qaya tapdalmadı. Qəbiristanlıqların mərkəzinə doğru qeyri-bərabər və gizli bir yol çəkdi və qədim palıdların kölgəli bir meşəsinə çatdı, orada kolların arasında özünü parlaq şəkildə göstərən hava kimi yaşılımtıl bir parıltı gördü. Dayaz bir yoxuşun arxasından ağaclara yaxınlaşanda, bir vaxtlar çoxlu insanın digər səsinə yalvaran eyni kişi səsinin fasiləsiz pıçıldığını aydın eşitdi. Bir xəyal kimi, Lazarus, qulaqları dik və pıçıldayan təntənəli səsə qulaq asaraq, bəndin arxa tərəfinə qalxdı: “Bütün yer üzünü yox olsa, mən sənə qalacağam.

Sevgilim. Təəssüf ki, yaxşı Mələk indi məni harada və nə vaxt tapacağımı bilir; və mən artıq özümü əvvəlki kimi adi şəkildə göstərə bilmirəm. O, ildönümlərimizə qədər müdrikləşib. Buna baxmayaraq, sənə tamamilə və əbədi olaraq söz verirəm ki, səbr edəcəyəm və qalib gələcəyəm. Ürəyim sadıq olduğu üçün sənə daha çox, lakin yeni ehtiyatla və adi şəkildə, xəbərsiz olaraq, qayıdacağam. Sən mənim tanrı hədiyyəm, sevgim və bilmək istədiyim yeganə Cənnətsən.

Lazar alağ otlarını aralayıb çökmüş bir dəfn nişanəsinə yaxınlaşarkən əyildi. Daşların yanından baxdı və yaşılımtıl bir parıltı üzünü bürüdü, göz bəbəklərini daraltdı.

Qeyri-adi bir mənzərəyə baxarkən iynə dəliklərini açdı. Qarşısında, arxası ona tərəf olan iki nişanlı məzarın ətəyində diz çökmüş bir kişinin xəyalət şəkli var idi. İki məzar, daha böyük bir daş xəttli, bitmiş alaq otlarının içində idi. Alaq otlarının arasından qalxırdı.

İki başdaşının mərkəzində yerləşən daha hündür, lakin daha dar və bəzəkli oyma daş sütunda, bəlkə də bir ailə gerbinin oymaları, altında isə şaquli şəkildə həkk olunmuş ad gözə çarpan və düz görünürdü: *~M EDICC I~*. Kabus ayağa qalxıb ətrafı seyr edərkən Lazarus məzar daşının kölgələrinə söykəndi .

Sonra Lazar bütün bunları gördü.

Üzü çiyinlərinə qədər saçları və kvadrat çənə xətti çəkən sıx kəsilmiş bucaqlı saqqalı olan gənc və yaraşlıqlı bir kişiye - bəlkə də orta yaşlı - bənzəyirdi ; Kabus fərqli geyinmişdi, yeni geyimin üzərinə tam bir pelerin geyinmişdi, çiyinləri hündür bağcıqlı çəkmələrinin üstünə pərdə kimi boş şəkildə yığılmışdı. Lazarusun ilahi gücləndirilmiş qavrayışı vasitəsilə, gecənin qaranlığına və sərhədlərindən getdikcə daha dərinə, daha da dərinə, daim fırlanan qaranlığın içinə baxarkən.

kabusların və ruhların, gəzən ruhların və azğın ruhların ethereal və mistik aləminin dumanları , Ruhun üzünün hər tərəfi yaşılımtıl və parlayan formasının qalan hissəsi qədər parıldayan və şəffaf görünürdü .

Lazarus meydançaya girdi və Ruha səsləndi: "Salam, cənab".

Ruh qismən çevrildi və qısa müddətə donub qaldı, sanki gözlənilməz bir təqdimat düşünürmüş kimi aşağı baxdı . Sonra dönüb Lazarusa baxdı. Şəffaf kişi onun sinəsinə toxunaraq soruşdu: "Mənə müraciət edirsən?"

"Bəli," Lazarus dəvətkar bir təbəssüm və qısa bir təzim ilə cavab verdi.

"Məni görürsən? Və eşidirsən?" Kabus inanmazlıqla soruşdu.

Lazarus başını tərpətdi. "Bacarıram." O, irəli addımladı və dayandı.

"Sənin kimisini heç vaxt görməmişəm . Sən necə axmaqsan?"

Lazarusun təbəssümü solğunlaşdı. "Mən şeytan deyiləm — uçan adamam. Mən Lazarus Qoquyam."

Ruh çənəsini sıgalladı və Lazarusa baxdı. "Sən də elə iddia edirsən." Sonra başını şübhə ilə yellədi və əlavə etdi: "Amma mən sənin haqqında heç nə hiss etmirəm - heç nə ."

Lazarusun gülüşü tamamilə itdi. Tez bir nəfəs aldı və Ruhunu danladı. " Qəbir daşı sənin arxasında, özün vasitəsilə aydın şəkildə görə bildiyim üçün, sənin də az olduğunu düşünürəm."

Kişinin siması dodaqlarını büzdü və yalnız ciddi bir şəkildə başını tərpətməklə iddianı qəbul etdi.

"Sən bir Ruhsan; bir növ ruhsan?" Lazar, nifaqı pozmağa çalışaraq soruşdu.

Kabus özünü açıq qollarla təqdim edərək dedi: “Sən necə toplasmışansa , mən də eləyəm”. Eynilə qəfildən Kabus qollarını aşağı saldı və soyuqqanlıqla ona bildirdi: “Əgər cəhənnəmlə ittifaqdasınızsa, bəlkə də əsas ağsaqqallarınıza və baş köməkçilərinizə bu ruhun artıq əldə edildiyini və hazırda Cənnətin yoldaşlığında olduğunu deyə bilərsiniz. müşayiətçi.

Lazarus qətiyyətlə özünü müdafiə etdi: “Mən nə Cəhənnəmlə həmfikir deyiləm, nə də Külli-İxtiyar Rəbb Allaha qarşı sui-qəsd hazırlamağa çalışmıram.”

Ruh ona dar bir baxışla baxdı və soruşdu: “Bəlkə də Cənnətlə birlik içindəsən ?” Ruh razılıq əlaməti olaraq başını tərpətdi. “Əgər belədirsə, onda son hörmətimi bildirmək üçün bir anlıq tək qalmağımı istədiyimi onsuz da bilməlisən. Amma sən buradasan . Niyə məni gizlicə izləməlisən ki, qaçdığımı inanmayasan?” Ruh başını yellədi və qəfil çaşqınlıq üzünə çökdü. “Bəs sən necə bir ilahi qulsan ki , əvvəllər heç tanımadığım kimi – özünü cin şəklində təqdim edir və azğın ruha nəzakətlə hörmətlə müraciət edirsən, amma nə şeytan, nə də mələk deyilsən?”

“Mən sadəcə Lazaram və səni görmürəm”, Eljo dedi. “Əgər icazə versəniz, müdaxiləmi başlayın . Mən sadəcə orada dincəlirdim” , Lazarus təpəyə və tərəfə işarə edərək təklif etdi. O, etirafına davam edərkən kilsə xarabalıqlarını xatırladı: “Səsini eşidəndə — bir çox kişinin səsini, onlar bir nəfər kimi danışdılar. Sonra məzar daşları arasında bir parıltı gördüm və sənin səsinə tabe oldum. Mən bununla heç bir pis niyyət nəzərdə tutmamışdım”.

Ruhun üzündə yeni bir şübhə ifadəsi yarandı. “Dincəldiniz? Qəbiristanlıqda ? Ölülərin arasında?” Kabus qollarını çarpazladı, başını tərpətdi və daha çox soruşdu.

"Bəs niyə bu qəbiristanlıqda dəfn olunmusunuz?"

"Mən bunu sadəcə təsadüfən tapdım. Yorğun idim. İtaliyaya səyahət edirəm."

Əmin olmayan Ruh cavab verdi: “Və mən Cənnətə səyahət etməyə çağırılıram. Qaçmağa və ya Cəhənnəmin əsiri olmağa çalışsam, etibarsız müşayiətçimin məni və səni qoruduğunu bilsəydim, bu qədər narahat olmazdım . Buna nə deyirsən?” Ruh ona arxasını çevirdi və məzara baxdı, çiyinin üstündən baxaraq cavab gözləyirmiş kimi.

Lakin Lazar üz döndərərək son sözləri ilə yola düşdü: “Sənə salam deməliyəm ; lakin sənə verilən ilahi nemətin işığında, çağırışınla...”

Cənnətə, sənə bundan böyük bir nemət təqdim edə bilmərəm. Səni tanıdığım üçün şadam, kaş ki.

Qısaca. Bağışlayın və gecəniz xeyir, cənab.

Lazar qaranlığa girib sahilə doğru addımlayan kimi Ruh qışqırdı: “Nuş olsun?”

O, dayandı, döndü və Ruhdan soruşdu: “Yolunuza çıxmaqdan məmnun deyilsinizmi?”

“Əlbəttə ki, yox!” Ruh qışqırdı. O, mızıldandı və mızıldandı: “Bu, dəhşətli bir şeydir.”

Lazar alaq otlarından çəkilib bir qəbrin yanına getdi. O, çaşqın halda geri

qayıtdı və Kabusdan soruşdu: “Cənnət necə dəhşətli bir şey ola bilər?”

Ruh, görünür, həyəcədən qırıq bir üzlə Lazara yaxınlaşmazdan əvvəl məzara baxdı. Lazarın qarşısında dayandı və gözlərinə baxdı. “Çünki mənə Cənnət verildi, əziz Sofiyam isə yox.” Ruh başını yellədi. “İki ildən çoxdur ki,

Yüz ildir ki, həyat yoldaşımın son xatirələrinin məndə yaşaması üçün dünyada itirilmiş bir ruh kimi gəzmək üçün mələklərin iradələri və bacarıqları ilə mübarizə aparıram. Bu Mələklə getmək niyyətində deyiləm.

Sadəcə əziz Sofiyama bir daha hörmətimi bildirmək üçün gəlmişəm - budur

Doğulduğu gün. Mələk hər il məni burada tapacağını bilir və dini qaydışımı gözləyir. Və hər il eyni qarşılaşmanı yenidən yaşayıram: gəlirəm, o məni tutur, mələk gözləyərkən mən hörmət edirəm və sonra yenidən qaçıram. Düşünürəm ki, onun heç vaxt təqib etməməsi axmaqlıqdan daha çox mərhəmətdən irəli gələ bilər; baxmayaraq ki, bir gün - hətta indi də - yenə də qaçıb gedəcəyəm.” Boş kişi başını çevirib baxdı.

ağacların arasından, gözləyən Mələyin olduğunu bildiyi kilsə xarabalıqlarına doğru.

Lazar Ruhun baxışlarını izlədi. Sonra dedi: “Bunu eşitdiyimə çox təəssüf edirəm”.

Onlar səssizcə dayanıb məbədin qalıqlarına baxdılar.

Ruh ona baxdı və ah çəkdi. “Bağışlamağınızı xahiş etməli olan mənəm. Səhv etdim.”

" Səndən kin daşıyıcısı olduğun şübhələndirdim; və səni kədərlərimlə yükləməyə yerim yoxdur ." Ruh tez bir nəfəs aldı, başını tərpətdi və nəzakətli bir təbəssüm etdi. Dəvətçi əlini məzar daşına doğru uzatdı və dedi: "Xanımım Sofiya ilə birlikdə burada dəfn olun ."

Ruh qısa bir təqdimatla baş əydikdən sonra Lazarusa düz baxdı. “Mən əvvəllər Florensiyada yaşayan mərhum Lord Qreqori Mediççiyəm. Sizinlə tanış olmaqdan məmnunam, Lazarus Qoqu.”

Lazarus gülümsədi və təzim etdi. “Cənablar, şərəf, şübhəsiz ki, mənimdir.”

“Bəs sizi İtaliyaya nə aparır, cavan cənab?” Mediççi Ruh pelerini tükledi və Lazarusun yığılmış qanadlarını yoxlamaq üçün ətrafa əyildi.

Lazarus ehtiyatla cavab verdi: “Mən bir adam tapıb onunla birlikdə Fransaya qayıtmalıyam”.

"Əgər soruşa bilərəmsə, nə məqsədlə?"

Lazarus gözlərini başqa tərəfə çevirdi: "Mən bu barədə danışmamalıyam; məni bağışla."

Mediççi qollarını çarpazladı. Dirsəkləri üstünə sallanan pelerinəyi genişləndirdi. İrəli əyildi, gülümsədi və sakitcə soruşdu: "Pıçıldamağa cəsərət etməyən elə ciddi bir sirr varmı?" hətta ölümlərə belə?"

Lazarus onu axtardı, çiyinlərini çəkdi və başını yellədi. "Bəlkə də yox." O, missiyasını açıqladı. "Bir darvaza açılıb. İtaliyada onu bağlaya biləcək bir rahib axtarıram."

Mediççi çənəsini geri çəkdi, görünür, çaşqınlıqla soruşdu: "Gatestone?"

Lazarus uyğun bir izahat tapdı: "Bu, bir növ möhürdür — Cəhənnəmə açılan bir qapıdır."

Mediççi gözlərini açdı. Tələsik qəbiristanlıqları gəzdi, bəlkə də yaxşı gözətçi mələyi axtardı, sonra isə Lazara yaxınlaşıb şiddətlə pıçıldadı: "Yenə deyən... qapı?"

Lazarus başını tərpətdi. Gözləri də ətrafı seyr etdi, sanki Anasının və ya Bədheybətın gizli bir əlamətini tapmaq istəyirdi. Sonra pıçıltı ilə izah etməyə başladı: "Bu, indi açıq duran Cəhənnəmə aparan bir qapıdır. Rahibi tapıb bu səhvi düzəldəcəyimə söz verdim. Sözüm müqəddəs bir anddır və bacardığım müddətcə bu son xahişi sədaqətlə yerinə yetirəcəyəm; imanım mənə əmr etdiyi kimi, onun yerinə yetirilməsini də, verilən və yerinə yetirilən müqəddəs bir vədi də görməyi də əmr edir."

Mediçi sıçrayaraq Lazarusun çiyinlərindən tutdu. "Bu necə darvazadır? Bunu de!"

Lazarus əyildi, amma Ruhun buz kimi tutuşu onun üzərində möhkəm qaldı. "Ruhlar onu keçə bilərmə?"

Lazarus köynəyinin üstündəki Ruhun sıxılmış yumruğuna baxdı. Əlinin altından sanki əti və qanı tez bir zamanda sümüyə çevrilmiş kimi, ölümcül bir üşütmə keçdi. O, etiraf etdi: "Ruhlar oradan qaçıblar. Güman edirəm ki, onlar da oradan keçə bilərlər".

Mediççinin üzündə qəfil bir ümitsizlik hissi yarandı. O, çiyinin üstündən ehtiyatla bir nəzər saldı və möhkəm yapışdı. "Məni bu Qapı Daşına aparmalısan!" "Mən başqa yerdə olan rahibi tapmalıyam", - deyə Lazarus qətiyyətlə cavab verdi və Ruhun olduqca sərt qucağına baxdı. "Mən danışdığım Qapı Daşına getmirəm."

"Onda, deməli, əvvəlcə rahibinizi İtaliyada tapmalısınız! Bundan sonra məni Qapı Daşına qədər müşayiət edəcəksiniz, elə deyilmi?"

Lazarus çənəsini sıxdı. Geniş tərənin üstündəki xarabalıqlara baxdı. "Bəs gözləyən mələk necə olacaq?"

Ruh onu silkələdi. "O, sədaqətlə etdiyi kimi, bir an daha gözləyə bilər! Burada vaxt yoxdur! Dərhal qaçmalıyıq!"

Lazarus qaşlarını sərtləşdirdi və Kabusun tamamilə soyuq tutuşundan özünü çəkdi.

Mediçi qəfildən əllərini yerə qoydu. "Bağışla məni, Lazarus; ehtirasım məni bürüdü." Geri çəkildi, baş əydi və mehribanlıqla soruşdu: "Səfərinde sənənlə birlikdə ola bilərəmmi? Artıq heç nə istəməyəcəyəm və səni daha az yüklə yükləməyəcəyəm." Lazarus qolunu ovuşduraraq isindi. Başını tərpətdi. "İstəyirsənsə." Mediçi qısaca gülümsədi və ona yalvardı: "Onda səndən xahiş edirəm, tez bir zamanda ayrılmaq."

Lazarus ah çəkərək etiraf etdi: "Zati-aliləri, İtaliyaya və geri qayıda biləcəyəm belə əmin deyiləm". O, məbədin xarabalıqlarına işarə etdi. "Amma səni bir mələk gözləyir - danışdığımız vaxtda sən cənnətin buradasıdır".

Mediçi başını yellədi. "Bu, həqiqətdən ən uzaqdır - əgər doğru danışsansa, deməli, mənim Cənnətim yalnız Darvaza Daşının o tayındadır", Kabus açıq əlini gecə səmasına uzatdı. "İndi yola düşəkmi? Hə?"

Lazarus və Mediçi birlikdə palıd bağıni tərk etdilər və arxalarından bir cüt qədim məzar və heç bir şübhə olmayan bir mələk qoyub göylərə uçdular.

~*~

Gecənin qalan hissəsində Lazarus və Mediçi Cənub-Şərqi Fransa üzərində qətiyyətli bir marşrut tutaraq, Massif de Maures dağlarının təpələri üzərindən uçdular. Onlar Lazarusun Abbey xəritələrindən xatırladığı iki sahil şəhəri olan Sent Rafael və Sent-Tropesə doğru sabit irəlilədilər. Bir neçə kəlmə danışsalar da, təqib edən mələk və ya uçan Donuz-İblis əlamətləri üçün çiyinlərinin üstündən ehtiyatla baxırdılar. Forma və bədən quruluşlarına baxmayaraq, ehtiyatlı davranışları aralarında ortaqlıq bir əlaqə olduğunu göstərə bilirdi - ovlanmış ovla eyni ilkin narahatlıqları bölüşürdülər.

Lazarus nəhayət okeana çatanda səhər tezdən idi. Boş vaxtı çatanda cənuba döndü və ağılındakı çoxsaylı xəritələrə yenidən baxa biləcəyi Müqəddəs Maksim kəndini axtarmaq üçün sahil xəttini izlədi. Sahil xəttini daha axtara bilməyə qədər gəzdi; və bilirdi ki, gün çıxmazdan əvvəl kəndi tapa bilməyəcək.

O, suya düşdü və tənha daxili körfəzin ətrafındakı çimərliyə yığıldı. Üzü quma uzanıb qanadlarını yaralı quş kimi açaraq nəfəs aldı. Mediçi onun yanında dayandı. "Nə olub? Yorğunsan?"

"Davam edə bilmərəm; yemək yeməliyəm." Lazar hərəkətsiz uzanaraq inildədi.

"Ah, o !" Mediççi qaldırılmış və işarə barmağını silkələyərək sanki uğurlu bir xatirə ifadəsi ilə qışqırdı . Əllərini bir-birinə vurub Lazarusun ətrafında gəzişdi, qumda heç bir iz qoymadı. "Ölümümdən iki yüz il keçdi, aclıq ağrısını demək olar ki, unutmuşdum." Lazarusun yanında diz çökdü. "Həqiqətən də, yeməlisən."

Lazarus qanadlarını tənbelliklə açaraq oturmuş vəziyyətdə əyildi. Üzündən qumu sildi və yuxarı baxanda Mediçinin çimərlik körfəzinin perimetrindəki daşlı bir silsiləni yoxladığını gördü . Şəffaf kişi silsilənin zirvəsini axtardı, sanki kolların arasından baxırdı. Lazarus onun geniş və dik baxışlarını seyr etdi, bu baxışlar ən uzaq məsafələri araşdırırdı və bəlkə də düz əbədiyyətə baxırdı. Ruh gözlərini qırpmadan mızıldandı: "Burada gözlə, cavan cənab, mən sənə aclığını aradan qaldıracağam". Lazarus dodaqlarını açıb danışmağa macal tapmamışdan əvvəl Mediçinin sifətinin effektiv forması yoxa çıxmışdı.

Mediçi Lazarusu çox geridə qoydu; və o, körfəzdən elə sürətlə uzaqlaşdı ki, hətta Zamanın özünün də yoxa çıxdığını göstərdi. Dərhal otlu bir təpəyə çıxdı , orada alaq otlarını diqqətlə araladı və ovçu baxışlarını açıqlıqda hərəkətsiz oturan bir dovşana yönəltdi. Dovşan sanki yırtıcı quşun altında donmuş kimi diqqətlə göylərə baxdı . Birdən qorxaraq, görünən təhlükəsizliyə doğru qaçdı. Mediççi dovşanı tutub boynunu sındıranda kolların arasında idi. Yaşıl bir parıltıda Ruh silsiləni gəzdi, bir dəstə tikan yığdı və oradan geri qayıtdı.

gəldi.

Lazar dənizin qumunun üzərində dayanıb Mediçini sonuncu dəfə gördüyü yerə baxırdı. Lakin yalnız okean dalğaları özünü göstərirdi. O, dönüb təpəyə baxdı Körfəzdən keçib əlini yumub ucadan "Zati-Cənabınız?" deyərək qışqırdı. Qulaqlarını dikdi və uzaqdakı kollarlardakı səsləri dinlədi, yalnız bəlkə də çırıtılı bəcəklərin və narahat quşların səslərini eşitdi. "Lord Mediçi?" Qeyri-təbii və qısamüddətli bir çatlama səsi onun diqqətini arxasınca çəkdi. Çevrildi, nəfəs aldı, geri sıçradı və quma yığıldı. Qarşısında Mediçi qucağına alov doldurmuş, axsaq bir dovşan və geniş bir təbəssümlə dayanmışdı.

Mediçi Lazarusa yaxınlaşdı və açıq şəkildə ona müraciət etdi: "Əgər xatırladığım şeylər hələ də yadımdadırsa , bu, sənə iştahına uyğun bir insan üçün ən uyğun şey olmalıdır". O, dovşanı qaldırdı və sanki onun əsl çəkisini müəyyən etmək istəyirmiş kimi boş bir şəkildə silkələdi və əlavə etdi: "Ləzzətli bir yeməkdir, elə deyilmi?"

Lazar aqlını toplayıb ayağa qalxdı. "Sən orada idin — və sonra yox — və yenə də

"Göründü." O, qumu özündən silib soruşdu: " Özünü necə yenidən düzəldib yenidən yaratdın?"

Mediççi dovşanı aşağı endirdi və qəhqəhə çəkərək peyğəmbərcəsinə cavab verdi: "Ölülər o qədər də "Dirilərin şübhələmə biləcəyi qədər acizdir." Ruh odu və dovşanı sahilə atdı və Lazarusa geri çəkilməsini mehribanlıqla işarə etdi. Lazarus itaət etdi və Ruhun özünü qeyri-təbii dərəcədə sürətli hərəkətin bulanıqlığına atdığına gördü - və Eljonun bir göz qırpmı içində Ruh odu uğurla çırıldayan oda çevirdi, dovşanın dərisini soydu, təmizlədi və Lazarusa şişli dovşan verdi. "Yaxşı, onda davam et," deyə o, tüpürcəklənmiş ətin əyilmiş budağını silkələyərək israr etdi. "Sən də onu sənin üçün qovurmağımı gözləmirsən, elə deyilmi? "

Lazarus irəlilədi, şişli Mediççidən alarkən ona diqqətlə baxdı.

Mediçi laqeydcəsinə gülümsəyib çimərlikdə oturdu. O, hərəkətsiz dayanan Lazara baxdı və oda işarə edərək, hazırcavablıqla pıçıldadı: "İndi onu odun üstündə saxlamalısan , Lazar. Od onu hazırlayır".

Lazarus özünü Mediçiyə baxarkən hiss etdi. O, mızıldandı və ocağın yanında oturdu və bacarığını müdafiə edərək dedi: "Mən onu necə hazırlayacağımı bilirəm". Dovşanı odun üstünə atdı və Mediçiyə baxanda onun gülümsədiyini gördü. Sonra Ruhdan soruşdu : "Necə bu qədər sürətlə hərəkət edirsən? Belə şeyləri necə edə bilirsən?"

Mediççi qaşlarını qaldırdı və üzündə hiyləgər bir ifadə yarandı. O, diqqətlə Lazarusa baxdı və sonra dedi: "Bəlkə də Ölüm Həyatın fərqli bir çalarındır - zamansızlıq onun bir çox xüsusiyyətlərindən biridir". Mediççi ona xoş bir təbəssümlə əhval-ruhiyyəni yumşaltmazdan əvvəl sözlərini düşünməyə bir anlıq icazə verdi .

Lazarus dərin bir nəfəs aldı və baxışlarını qızardılmış dovşana çevirdi. "Əgər mümkünsə, mənə bunun sehrini danış. Dovşanı necə düzəltmədin?"

Ruh irəli əyildi və ətrafa qərribə gözlər axtarırmış kimi davrandı, sonra pelerinin altını göstərərək Lazarusa pıçıldadı: "Əslində bunu mən etməmişəm. Bunun sehri ondadır ki, mən pelerinin altına dovşan gizlədirəm".

Lazar bütün Ruhunu yoxladı. "Amma mən sənə pelerindən aydın görürəm; amma orada dovşan yox idi."

Mediçi xırıltılı şəkildə gülərək etiraf etdi: "Zarafat edirəm - heç biri yox idi". Özünü yarıya qədər topladı və Lazarusa həqiqəti izah etdi. "Bunda heç bir sehr yox idi". Çiyinlərini çəkdi , əllərini açdı və dedi: "Mən sadəcə sənə asanlıqla görünməyən bir dovşan hədiyyə etdim ". Başını yellədi. "Bu, əlbəttə ki, heç bir hərəkət deyildi".

sehrbazlıq; əslində mən bunu bacarmadım .

Lazar gözlərini qıyıb onu danladı: “Amma sənın əlində heç nə olmadığını gördüm; sonra isə əlində dovşan var idi. Heç nədən dovşanı çağırmaq və ya sehləmək üçün hansısa sehrbazlığa və ya cadugərliyə əl atmadınmı ?”

“Xeyr, cavan cənab,” Mediççi bir qoluna söykənərək, digər qolunu isə yenicə söykənmiş dizinin üstünə qoyaraq cavab verdi. “İcazə verin, sehr və möcüzələr haqqında topladıqlarımı sizinlə bölüşüm .” Qısaca dayandı və keçmiş xatirələri xatırlamaq istəyirmiş kimi quma baxdı . Nəfəsini çəkdi və səsi daha ciddi bir tonda davam etdi: “ Dünyadakı günlərimdə sehr və cadugərliklə bağlı bir çox ittihamların, daha da çox xeyir-dua və möcüzə iddialarının şahidi olmuşam . Kimyagərlik və ölümlü fizioqnomiya sənətlərində keçmiş təcrübəçi kimi , kəşflər, iti müşahidələr və qeydə alınmış həqiqətlər vasitəsilə bu cür ittihamları və iddiaları təkzib etmək üçün həm vəzifəm, həm də fürsətim olub . Həyatım mənim işim idi - mən onunla yaşadım. Bununla belə, mən inancıma və əqidəmə sadıq qaldım və həmişə başqa cür izah olunmayan bir hadisə üçün ağlabatan bir izahatın olduğunu bildirdim . Həkim olduğum illərdə bir çox xəstəyə qulluq etdim - bəziləri kiçik xəstəliklərdən əziyyət çəkdi və gözlənilmədən öldü, digərləri isə ölümcül xəstə idi və hələ də sağ qaldılar. Və bütün xəstələrimə, vəziyyətlərindən asılı olmayaraq, eyni diqqətli və ayrı-seçkiliksiz qayğı göstərdim.” Mediçi Lazarusa düz baxdı və gülümsəyərək soruşdu: “İndi niyə gözlənilmədən ölən xəstələrin sağ qalanlarının məni kobud laqeydlikdə və ya qətlə ittiham etdiyini düşünə bilərsiniz , halbuki

Xəstəmin gözlənilmədən sağ qaldığını öyrənən digərləri ya məni sehrbazlıqda günahlandırdılar, ya da yoxsa tamamilə qaygımı rədd edib müalicənin ilahi müdaxilə yolu ilə olduğunu iddia etdi?”

Lazarus çiyinlərini çəkdi. “Sən bu insanlara qayğı göstərəndə mən səninlə deyildim. Bəlkə də danışdığın digərləri də səninlə deyildilər. Yaxud bəlkə də səndən nə gözləməli olduqlarını tam bilmirdilər.” Başını tərpətdi və gözlərini qıydı. “Amma sənın dovşanı yoxdan yaratdığını gördüm və bunun nə adi, nə də ilahi müdaxilə ilə baş verdiyinə inanmıram . Bilirəm ki, havadan dovşanı asanlıqla çıxarmaq mümkün deyil ; və Uca Tanrı sadəcə hiyləgərlik üçün müdaxilə etmir. Mən başa düşürəm ki, yalnız sehr qalır, sən ondan istifadə etmədiyini iddia etdin. Yalan danışmasan, başqa bir səbəb ola bilərmi?”

“Həqiqətən də var”, Mediççi gülümsəyərək cavab verdi. “Və sualıma cavab verdiniz - adını çəkdiyim insanlar nə gözləyəcəklərini tam bilmirdilər.” Mediççi çiyinlərini çəkdi. “Əslində, biz heç vaxt fəvqəladə şeyləri yaşamağa hazır deyilik; biz bunu edə bilərik.”

"Yalnız gözlənilməz hadisələri gözləməyə hazırıq. Əgər təsadüfən baş verərsə, onda bunu daha adi görünməsi üçün asanlıqla izah edə bilərik - xüsusən də ilahilik və ya cadugərlik; sehr və ya hətta sehrbazlıq iddiaları ilə." O, qısaca Lazarusun ifadəsiz üzünə baxdı. "Buna baxmayaraq, bütün bu iddialar eyni vasitəyə xidmət edir: əks halda qeyri-adi dərəcədə adi, lakin nadir hallarda bir-biri ilə əlaqəli hadisələrin müstəsna kombinasiyalarının daha mürəkkəb izahını rədd etmək ."

Lazar dedi: "Başa düşürəm, Zati-aliləri." O, yellənərək dovşanı odun üstünə çevirdi. "Amma, çox sadə və ya qeyri-müəyyən səslənmədən, tükləri necə göstərdiyinizi soruşa bilərəmmi?"

Mediççi dedi: "Sənə sadəcə görünə bilərdi; amma əslində mən onu uzaqdan gətirdim ."

"Gətirdin? Uzaqdan?" Lazarus şübhə ilə baxdı. "Amma sən yoxa çıxdın və gecikmədən özünü göstərdin. Bir şey götürməyə vaxtın yox idi."

"Yoxsa mən?" Mediççi gülümsədi. "Ölülər üçün anlar nədir , cavan cənab?"

Lazarus soruşdu: "Əgər soruşa bilərəmsə, ey Lütfulün, niyə mənə suallarla cavab verirsən ki, yoxsa Cavablarını gizlət?"

"Bəlkə də hələlik onları qoruyaram." Ruh çiyinlərini çəkdi. "Belə bir an ikimizə də fəvqəladə görünə bilər və əlbəttə ki, ehtiyatlı mübadilə tələb edəcək qədər qeyri-adi görünə bilər — ölü bir adamla uçan bir adam bir-birini düşünərkən nə olar?" O, bir şəkil çəkdi. Nəfəs alıb başını tərpətdi. "Bir çox cəhətdən sirli olsa da, keçidimiz səyahət yoldaşlarının olduqca qeyri-adi və gözlənilməz birləşməsini yaratdı. Nə deyirsən, cavanlar. cənab?"

Okean dalğaları sahil xəttini aşaraq onun keçidini qeyd edərkən bir an keçdi. Sonra Lazarus soruşdu: "Zati-aliləri, deyirsiniz ki, iki əsr əvvəl ölmüsünüz, elə deyilmi?"

"Bundan sonra. Mənə sadəcə 'Qreqori' və ya 'Medikçi' deyə bilərsiniz, cavan cənab, çünki mən..." Əlində tutduğun dovşandan daha çox Rəbb.

"Və mənə titulla müraciət etməyinizə ehtiyac yoxdur , çünki mən artıq skvayre deyiləm. Mən sadəcə Lazaram."

"Sən skvayr idin?"

Lazarus sualı qulaqardına vurdu və Mediççidən soruşdu: "Əgər dediyiniz kimi, həqiqətən də bir Ruhsansa, bəs niyə mən sənə kimisini daha çox görməmişəm?"

"Oh, çoxdur. Amma mən onlarla qarışmıram, yoxsa mələklər onları axtarıb mənə də gizləndiyim yerdə taparlar. Mən həmişə öz yolumla gizlicə hərəkət etmişəm."

Mediççinin içində də yeni bir şübhə yarandı və o, Lazarusu araşdırdı. "Məncə, bu, daha doğrusu, daha doğrusu, belədir."

Qəribədir ki, hələ də bədəndəsən və məni görə bilirsən, amma mənim kimi başqa bir Ruha heç vaxt göz vurmadığını iddia edirsən. Niyə belə ola bilər?

Lazarus etiraf etdi: "Mən ruhlar görmüşəm, amma onlar səndən daha parlaq görünürdülər. Onlar açıq Darvaza Daşından çıxıb kilsənin üstünə toplaşan İblis Ruhları idilər." Lazarus Mediçiyə düz baxdı və daha da araşdırdı. "Bəlkə də sən onlardan daha təvazökar və kişiyyə xas görünüşlü başqa bir adsız forma ola bilərsən?"

İfadəsiz Eljo dayanarkən, Kabus üzünü çəkərək ayağa qalxdı. Onlar atəş işığının üstündən üz-üzə gəldilər. Vizual qarşıdurmada bir-birlərinin gözlərində həqiqət və ya aldatma əlamətləri axtardılar. Həmin anda yalnız okean inildədi, külək inildədi və alovlanan közlər atəşböcəkləri kimi parıldayırdı. Əgər saysız-hesabsız düşüncələri alovlanıb guruldaya bilsəydi, zehnləri ən böyük fırtınaya - ətraflarındakı hər yerdəki mənzərəni və səsi boğacaq bütöv bir fırtınaya rəqib olmaq üçün bir fırtına düzəldə bilərdi. Buna baxmayaraq, Lazarus, demək olar ki, heç bir formaya malik olmadığı üçün Mediçini asanlıqla araşdırma bilmirdi. Eljo tamamilə qeyri-təbii olduğundan Mediçi də Lazarusu asanlıqla hiss edə bilmirdi. Hər ikisi aralarında davam edən qarışıqlıq məkanının fərqi idilər. Şübhəsiz ki, öz yolları ilə onun varlığını dərk edirdilər.

Şübhəsiz ki, realdır. Bu, yalnız doymaz maraq və sonsuz şübhənin ən yüksək intellektual vəziyyətlərinin yaşaya biləcəyi, demək olar ki, hiss olunmayan dalğalı xaos buludu kimi idi. Ən dərin mənada, hər biri digəri üçün görünməz qalmış kimi görünürdü.

Mediçi nəhayət dilləndi. "Mən İblis Ruhunu deyiləm. İblislərə mənim kimi Cənnət verilmir." Qollarını çarpazlayıb gözlərini qıydı. "Buna baxmayaraq, mən də sənə heyranam. Sən "İddia edirsən ki, sən şeytan deyilsən, sadəcə uçan adamsan; amma cəhənnəmə aparan qapının yerini bilirsən." Mediçi barmağını silkələyib öz mübahisəsini bölüşməzdən əvvəl saqqalını sığalladı. "İki yüz il ərzində yer üzündə, yuxarıda və aşağıda belə bir qapı axtardım. Bunu edərkən və bütün bu müddət ərzində yaxınlıqdakı bir insanın və ya mələyin qəfil yaxınlaşmasını hiss etməkdən əl çəkməmişəm. Lakin, məzarımın başında xəbərsiz dayandığım zaman mənə bu qədər yaxından və mənim xəbərim olmadan yaxınlaşa bildiyin üçün özümü bir az narahat hiss edirəm." Qaşlarını qaldırdı. "Məni cəhənnəmə aparmaq üçün hiyləgərcəsinə cəhd edən maraqlı görünüşlü və istehza davranışlı, anlaşılmaz bir şeytan forması ola bilərmi?"

"Sənə demişdim ki, mən şeytan deyiləm. Qapı Daşını bağlamaq üçün rahib axtarıram", Lazarus dedi. "Cəhənnəmi axtaran sən sən".

"Mən Cəhənnəmi axtarmıram; Mən Sofiyamı axtarıram."

"Deməli, o, Cəhənnəmdədir?"

"Deyə bilmərəm," Mediçi cavab verdi. "Amma mənə rahibinizdən və adi bir fani rahibin Cəhənnəmlə necə yaxından tanış olmaq üçün bu qədər sonsuz təcrübəyə malik ola biləcəyindən danışın."

qapısının şübhəsiz ki, mürəkkəb işləmə mexanizmi ilə.

“Deyə bilmərəm,” Lazarus etiraf etdi. “Onun yollarını və vasitələrini bilmirəm , yalnız adını və yerini bilirəm.”

“Bəs onda bu rahibi niyə tapmalısan, əgər onun haqqında bu qədər az məlumatın varsa? Onun sənənin bu Darvazanı idarə edə biləcəyinə necə əmin ola bilərsiniz?”

“Qapı daşı mənim deyil”, - deyə Lazarus danladı. “Məndən sadəcə rahibi gətirməyim istənilirdi. Mən söz verdim ki, bunu edəcəyəm. Mən Allah adamlarına and içdim; və indi onların əmrini yerinə yetirirəm. Onlar heç vaxt yalan danışmaz və ya bu işdə mənə pis niyyətlə yanaşmağımı istəmirlər. Beləliklə, mən rahibə və onun bacarıqlarına inanıram . Mən kifayət qədər bilirəm; daha çox bilməyə ehtiyacım yoxdur.

Mediçi başını çevirdi. Dodaqlarını büzdü və düşünərək başını tərpətdi. “ Bəlkə də qəbul edilə bilər; nə qədər qeyri-adi görünsə də, sadəcə yaxşı bir iş görürsən.” Nəfəsini çəkdi . “Buna baxmayaraq, yalan danışmıram və sənə pislə də istəmirəm. Sənə bir dovşan gətirmədimmi ? Sənə yaxşı yoldaşlıq etmədimmi? Sənə istəyə biləcəyin hər cür hörməti göstərmədimmi?”

Mediçinin sualları Lazarı anası ilə Dağ Ağızındakı qarşılaşmasını və onun bol qiymətli daşlar təklif etməsini xatırlamağa sövq etdi . O, Mediçiyə kanonik müdrik sözlərlə cavab verdi: “Pis niyyətlər çox vaxt yaxşı əməllərin altında gizlənir . Bununla belə, sənənin niyyətini həqiqətən də bilə bilmərəm; amma mənim niyyətim mənə aydındır. İndi şəri bağlamamış bağlayacaq bir Allah adamı tapmalıyam”.

Mediçi hönkür-hönkür nəfəs aldı və əllərini havaya qaldıraraq qışqırdı: “Amma sən bunu mənə deyirsən! Bildiyim qədəriylə mənə tələyə salırsan — Cəhənnəmin ağızına!” Qollarını çarpazladı. “Mənə cavab ver, Lazarus; əgər mənim Qapı Daşından gələn bu pis ruhlardan biri olduğumu iddia edirsənsə, onda niyə sənənlə birlikdə səyahət etmək istəməliyəm? Əgər həqiqətən də belə bir qarıdan gəlmişəmsə, onda onun yerini artıq bilməzdimmi? Ehtiyacım olmadığı halda, niyə sənənlə birlikdə İtaliyaya getməliyəm?”

Lazarus da ona oxşar təkliflərlə cavab verdi: “Bunu sadəcə mənə deyirsən . Səndən İtaliyaya getməyini istəməmişəm. Bildiyim qədəriylə, Ledi Sofiya olmaya bilər. Rahibi özün tapmaq və sonra o, Darvazanı bağlamazdan əvvəl onu öldürmək üçün gizlicə mənimlə getmək istəyə bilərsiniz , elə deyilmi?”

Mediçi əllərini belinə qoyub soyuqqanlıqla dedi: “Mən Şərlə razı deyiləm, Lazarus. Və sənənin ucbatından qəbiristanlıqda olmamışam. Üstəlik, bir

Sən özünü mənə tərəf qaçırdığın andan etibarən mələk məni Cənnətə aparmaq istədi.

Lazarus başını tərpətdi və okeanın o tayına baxdı. " Mələyin səsi məni sənə cəlb etməzdən əvvəl mən İtaliyaya gedirdim, Mediçi ."

"O mənim deyil", Mediçi etiraz etdi. Ah çəkib qollarını aşağı saldı: "Yaxşı; bəlkə də ikimiz də həqiqəti deyirik, amma bir-birimizin haqsız niyyətindən şübhələnirik."

Amma, tam əminliklə bilirəm ki, pis niyyətim yoxdur; və niyyətlərinizin səmimi olmadığından şübhələnsəm belə, əgər sonda Sofiyamı tapmaq istəyirəmsə , yenə də sizinlə birlikdə olmağa və lazım gələrsə, rahibi tapmağınıza kömək etməyə borcluyam." Kabus tez bir zamanda baş əydi. "Yalnız sizin niyyətlərinizin mənimki qədər doğru olduğuna inana bilirəm ."

Lazarus Mediçinin xoş sözlərini və mehriban jestini düşündü. O, təzim etdi. "Və mən sənənlə və keçmiş əməllərlə bağlı yaxşı inamı qoruyub saxlayıram. Axı mən səni bir mələyin yanında tapdım; sən də mənim üçün dovşanı tapdın." O, gülümsəyərək əlavə etdi: "Minnətdar olmalıyam."

Gərginlik azaldı və onlar ocağın yanında oturdular, bir an əvvəlkindən daha çox məmnunluq hiss etdilər . Bir müddət növbə ilə qaynayan əti və özlərini bir-birinə yapışan köpük xətlərindən başqa bir şeyə bənzəməyən sahil dalğalarını seyr etdilər .

Lazarus təklif etdi: "Əgər icazə versəniz, xahiş edirəm inamsızlığımı bağışlayın, Mediçi. Sadəcə, həyatımda heç vaxt insan ruhunu görməmişəm."

"Lazar, xahiş edirəm şübhələrimi də bağışla." Mediçi öz növbəsində dedi. "Bütün həyatımda və Ölümdən sonra heç vaxt uçan insan kimi insanla qarşılaşmamışam. Üstəlik, iki yüz ildən çoxdur ki, indiyə qədər heç vaxt dirilərlə danışa bilməmişəm .

Lazar soruşdu: "Sənin kimi gəzib dolaşan çoxlu ruh varmı?"

"Deyə bilirəm ki, indiyə qədər doğulan kişilərin, qadınların və uşaqların sayı qədər ruh var . Hətta onlardan bir neçəsinin də yeni döyüş meydanlarında çaşqınlıqla gəzdiyini görmüşəm . Bəzən onlar çox ola bilər - amma mələklər onları qovub aparmazdan əvvəl qısa müddətə. Lakin nadir hallarda eyni anda bu qədər çox görürəm. Daha tez-tez bir və ya iki Ruhu görə bilirəm . Amma tələsik qaçmalıyam ki, mələklər məni onların arasında tapmasınlar."

"Ruhları hara aparırlar?"

Mediçi çiyinlərini çəkdi. "Cənnət və ya Cəhənnəm, deyəsən; buradan başqa yerdə. Bildiyimə görə , ruhların yer üzündə gəzməsi qadağandır."

"Amma sən edirsən."

"Edirəm."

"Bəs onda niyə icazə verirlər?"

Kabus başını yellədi və utancaqcasına gülümsədi. "Razıyam." Sinəsinə toxundu və pıçıldadı: "Əgər mənə heç vaxt tələyə salmasalar, onda sərbəst gəzməyə davam edəcəyəm." Güldü və əllərini gödəkçəsinin ciblərinə qoydu. "Oh, bilirlər ki, mən buradayam - haradasa. Və mən güclü hiss edirəm ki, yer üzündə gəzən tək azğın ruh mən deyiləm."

Lazar ondan soruşdu: "Bəs qəbiristanlıqdakı, ondan qaçdığın mələk necə olacaq?"
O, sənə qalmağına icazə vermədimi?

"Əzrail?" Mediççi güldü. "Yaxşı izləyicidir, elə deyilmi? Əzrail o vaxtdan bəri, Sofiyaya müntəzəm səfərlərimdən başqa, bir neçə dəfə mənimlə əlaqə saxlayıb. Həmişə olduğu kimi, mən də ona Cənnətə getməyə hazır olduğumu deyirəm, diqqətini yayındırır və sonra ondan yayınır. O, mənə tutmaq üçün çox çalışmır. Axı, çox güman ki, o, gizlicə mənim vəziyyətimə acıyır. O, heç vaxt Əzazelə harada olduğumu demir, çünki o, mənim onunla görüşlərimdən sonra heç vaxt özünü göstərməyib. Ya mənə acıyır, ya da ondan xoşu gəlmir, ya da bunların birləşməsi."

"Azazel?" Lazar soruşdu.

Mediççi başını tərpətdi. "O birisini."

Lazar başını tərpətdi və ona dik baxdı. "Həqiqətən də; başqa cür hansı yaxşı ruh Cənnətdən qaçardı?" O, dovşanı çevirib soruşdu: "Bəs Əzrail sənə Cəhənnəmə aparacağına söz versəydi necə olardı? İndi mənimlə getdiyini kimi onunla da gedərdinmi? Sofiyanı gətirməyə?"

"Xeyr, Lazarus; Əzrail yalnız yaxşı ruhları Cənnətə aparır. Özünü Əzazil adlandıran digər mələk isə xəbərsiz və gəzən ruhları Cəhənnəmə sürükləyir. Və bu illər ərzində onun başına yalnız bir dəfə bədbəxtlik gəlib. Ac vəhşi heyvandan güclə qurtula bildim."

"Niyə onunla birlikdə Cəhənnəmə getmədin, Sofiyanı gətirməyə?"

"Azazel ilə birlikdə?" Mediççi inanmazlıqla güldü. "Ona könüllü şəkildə yoldaşlıq etmək olmaz. O, ruhları tələyə salır və onları çılpaq şəkildə təcavüz edir, sanki indi sənə kimi. tut — onları qaça bilməyəcəkləri yerdə tamamilə udur. Əzrayıl o vaxtdan bəri mənə Əzazil barədə xəbərdar etdi və dedi ki, o, mənə məhəbbətlə qucaqlayan Mələk Kronosun alçaq oğludur. bütün ruhları yeyib özünün bir hissəsinə çevirməklə. Əzrayıl çoxdan açıq şəkildə bildirmişdi ki, əgər mən onu Cənnətə aparmasam, Əzazil sonda mənə tapacaq, yeyəcək və içində həbsdə olarkən mənə Cəhənnəmə aparacaq." Ruh titrədi. Üzü sərtləşdi və Lazara tərəf əyildi. "Yer üzündə gəzdiyim üçün Əzazil"

Həmçinin mənə tələb etmək üçün tam haqqı var. Əgər o mənə ələ keçirsə, mən öz gücümle Cəhənnəmə girməzdim. Və əminəm ki, əbədi olaraq həbsdə qalacağam. Buna görə də gizlicə Cəhənnəmə daha uyğun bir giriş axtarmışam - öz şərtlərimlə girib qaça biləcəyim bir giriş.

"Sofiyanı cəhənnəmdən oğurlamaq üçün?" Lazar soruşdu.

Mediççi başını tərpətdi. "Və mən də edəcəyəm."

"Belə bir şey etmək olarmı? Mən buna inanmıram", Lazarus cavab verdi. "Bəs onun Cənnətdə olmadığına və ya həqiqətən də Cəhənnəmdə olduğuna necə əmin ola bilərsiniz? Bəlkə də o, sizin kimi edir və yalnız yer üzündə gəzir."

"Əgər o, yer üzündə gəzsəydi, mən onu Cəhənnəmə açılan qapı axtardığım son iki yüz ildə tapardım", - deyərək Mediççi okean üfəqündə barmağını göstərərək iddia etdi. "Və Əzrail demək olar ki, onun Cənnətdə olmadığını etiraf edib. Ona görə də şübhələnirəm ki, o, Cəhənnəmdə olmalıdır."

"Mələk sənə nə dedi?"

Mediççi ah çəkdi və çimərliyə baxdı, sonra etiraf etdi: "Əzrayılın dediyi bu deyildi" dedi, bu mənə başqa cür inandırıldı. "O, demədiyi şeylər idi."

Lazarus qulaqlarını dikdi. "Bəs o sənə nə demədi?"

Ruh gözlərini qıyaraq Lazarusa qarşı ittiham edici bir barmağını yellədi və aydın şəkildə pıçıldadı: "Hər dəfə Əzraildən Sofiyamın Cənnətdə olub-olmadığını soruşanda, o mənə deyir ki, mən Cənnətdə olanda hər şey aşkar olacaq. Və mən ondan Sofiyamın Cəhənnəmdə olub-olmadığını soruşanda, o, yalnız eyni şeyi deyir".

"İndi onun Cəhənnəmdə olduğuna inanırsan?" Lazarus tamamilə çaşqınlıq içində başını yellədi. "Əgər Mələk sənə onun harada olduğu barədə eyni cavabı veribsə, onda niyə onun yalnız Cəhənnəmdə olduğuna, Cənnətdə olmadığına inanırsan?"

Lazarus Mediççinin dayanıb ona arxasını çevirdiyini və okeanın o tayına baxdığını seyr etdi. Dənizə doğru davamlı bir meh əsirdi, amma Ruhun pelerininin konturu hərəkətsiz qaldı. Nəhayət, Ruh başını qismən çevirib quma baxdı, sanki düşüncələrə dalmış kimi görünürdü. Nəhayət, Ruh nəfəs aldı və başını tərpətdi və tamamilə Lazarusa tərəf döndü. "Mən Sofiyamın Cəhənnəmdə olduğunu sadəcə Əzrayılın mənə dediyi və ya demədiyi şeylərə görə şübhə etmirəm, Lazarus. Onun demək olar ki, Cəhənnəmdə olduğuna dair mənimlə razılaşmadan əvvəl deyəcək daha çox şey var." Ruh onun ətrafında dövrə vurdu, Lazarusun yanında diz çökdü və bir tikani alovun daha dərininə itələdi. Lazarus Ruhun gözlərinə baxdı. Yaşıl kürelər uzaqdan görünürdü - sanki atəş işığında ilişmiş kimi; əbədiyyətə baxırdılar.

Mediçi keçmişini belə xatırlayırdı: “Mən peşəmlə təkcə həkim deyil, həm də kimyagər idim . Buna görə də qocalmanın ən çox yayılmış fizioloji təsirlərinin qarşısını almaq və ya hətta qarşısını almaq üçün tətbiq oluna bilən ekzotik preparatların və sərxoşedici reseptlərin kəşfinə qapılmışdım . Tədqiqatlarım inkişaf etdikcə, alətlərim və metodlarım getdikcə daha qeyri-ənənəvi hala gəlir və müşahidə olunan qanunlarla şübhəsiz ki, mübah Xristianlıq. Bununla belə, qorxudan təhsilimi gizlicə davam etdirməkdən başqa çarəm qalmadı. bidət və ya sehrbazlıq ittihamları. Axı mən ölməzlik vəd edə biləcək yağların, ekstraktların, metalların və qan duzlarının unikal və dəqiq bir hazırlıq axtarışında idim . Həqiqətən də, mən Qədimlərin İksirini formalaşdırmağa çalışdım .

"Belə bir şey varmı?" Lazar soruşdu.

Mediçi çiyinlərini çəkdi. “ İndi bunun əhəmiyyəti yoxdur. Amma həyatda mən belə düşünürdüm.” Ah çəkdi və Lazarusa ciddi bir təbəssüm etdi. “Məndən başqa, axtarışımdan yalnız bir nəfər xəbərdar idi. O, mənim etibarlı və özünə güvənən yoldaşım Sofiyadan başqa heç kim deyildi.”

Lazarus başını tərpətdi və nəzakətlə baxışlarını qızardılmış dovşana çevirdi.

Ruh odun içinə əlini uzadıb yanan bir kömür çıxardı və diqqətlə baxaraq davam etdi: “Çox yaxın idim. Həqiqətən də iksir hazırlamaq ərəfəsində olduğuma inanırdım ”. Kömürü yenidən alovun içinə atdı və davam etdi: “Buna baxmayaraq, bu inam məni qarışıqı enerjiləndirəcək tək tərkib hissəsini axtararaq bir çox qəribə və ekzotik torpaqları araşdırmağa sövq etdi ”. Ruh üzünü çevirib dalğaları araşdırdı və sonra Lazarusa tərəf döndü, əhval-ruhiyyəsi açıq-aydın qaralmışdı.

“Sofiyaya söz verdim ki, bu, xaricə son səfərim olacaq. Yol sifariş etdiyim ticarət gəmisi yola düşəndən qısa müddət sonra güclü bir fırtına ilə qarşılaşdı. Qasırğa bizi batmaq üzrə idi və ilk dayanacağımız limanın yanından xeyli keçdi. Dönüb fırtınaya qayıtmaq əvəzinə, kapitan irəlilədi və biz səyahətimizi heç bir hadisə olmadan başa vurduq. Təəssüf ki, fırtınada batdığımızı dair inanc özünü göstərdi və gəməimizin hissələri fırtınada bizdən qoparılarq görməməzlikdən gəldiyi limanın yaxınlığında sahilə çıxdıqda bu, təsdiqləndi. Və bütün insanların həlak olduğuna dair yalan sözlər həqiqət kimi Sofiyama qayıtdı.” Mediçi gülümsəyib başını yelləsə də, Lazarus onun üzündəki ağrını görə bildirdi. “O, ehtiraslı bir qız idi - hətta axmaq da. O , öz həyatına son qoydu.”

Hər ikisi diqqətlərini dovşana və onu bürüyən alovlara yönəltdi.

"Budur," Mediççi çiyinlərini çəkərək dedi. "İnanıram ki, sevgilim Cəhənnəmdədir ; sən Cəhənnəmin qapısını bilirsən; və bilmək istədiyim yeganə Cənnəti əldə etməyi ümid edirəm ."

Aralarında bir anlıq sükut çökdü. Alovlar dənizə doğru əsən küləkdə əyildi və Lazarus qaranlıq okean üfünə baxdı.

"Dovşanınızı yandırma qurbanı kimi hazırlayırsınız?" Mediççi indiyə doğru başını tərpədən soruşdu. qaralmış dovşan.

"Ah!" Lazar özünü tutdu və dovşanı yanan bir çubuğun üstündə tutaraq xilas etdi. Külək alovu söndürdü və dovşanı soyudu. O, Mediççiyə tərəf döndü. "Soruşmaq istəyirəm, necə öldün?"

Kabus qəhqəhə çəkib oda işarə etdi, möhkəm əli ilə alovları dəldi.

"Bundan; sənətimin əsl aləti: məşhur Prometeyimizin Hədiyyəsi — OT. Yuxuda öldüm ."

"Yanıb öldün?"

"Xeyr. Bu, yersiz yağ lampası ilə alovlanan agentlər və ekstraktlar qutularımdan çıxan tüstü idi — Həyatın əbədi iksirini axtararkən istifadə etdiyim maddələrdən çıxan ölümcül tüstülər ." Mediçi güldü. "Deməli, iki yüz il sonra buradayam." O, fasilə verərək əlavə etdi: "Bəlkə də təsadüfən iksiri kəşf etdim. Amma bilmirdim ki, ölümsüzlük qazanmaq üçün məni öldürməlidir".

Lazarus quruca gülərkən gözlərini qıyaraq düşündü. Birdən özünü ələ aldı. "Xahiş edirəm məni bağışla, Mediççi".

"Narahat olma, Lazarus," Mediççi ayağa qalxaraq onu sakitləşdirdi, "Doyunca ye və əzablarını çək." Ruh oddan uzaqlaşaraq Lazarusa səsləndi: "Yerimizi ən yaxın kəndin adı ilə toplamalıyam. Bir anlıq orada olacağam."

Lazarus Kabusun sahil xəttinə yaxınlaşdığını izlədi. Kabus qəsdən addımlarla ulduzların düzülüşünə baxdı. Sonra Mediçinin siması havaya qalxdı və yox oldu.

Zaman qarğa səmasının altında fırlanarkən aclıq çəkən Lazar yeməyini yedi. Nəhayət , üzən közlər sönməkdə olan odun kömürlərindən çıxan od milçəkləri kimi oldu ; Lazar isə çimərlikdə gəzişərək, daim daralan dairəvi ayaq izləri ilə quma doğru gəzirdi və göydə bir xəyal əlamətləri axtarırdı. Lakin tezliklə gözləri dənizə, şərq üfünə baxdı və ilkini göstərən nazik qırmızı xəttə zilləndi .

şəfəq. O, əlləri ilə odun ətrafında dövrə vurub əks-səda ilə gəzirdi

tərpənir və gözləri şərqə dikilmişdi.

Çiyininin üstündən bir səs gəldi və soruşdu: "Özünü necə hiss edirsən?"

Lazarus vəhşicəsinə fırlandı və quma yığıldı. O, yaxınlaşan bir Ruhun zəif görüntüsünə baxdı. Mediççi gülümsəyərək yaxınlaşarkən o, qəzəbləndi və ayağa qalxdı. "Bağışla, Lazarus. Daha açıq danışmalıyam."

Lazarus nəfəsini dərib mızıldandı: "Bəli, əgər istəsən." O, sürətlə Kabusa tərəf addımladı, parlayan üfəyə qısa bir nəzər saldı və sonra tüstülənən kömürlərin üzərinə qum ataraq dedi: "Mediççi, tələsik getməliyik."

Mediççi Lazarusun qarşısında dayandı və sahil xəttini göstərdi. "Müqəddəs Maksim kəndini tapdım. Buradan çox az məsafədədir. Deyəsən, sənə bir çox bacarığın var - və indi də istiqaməti dəqiq bilirən." Ruh qollarını çarpazlayıb əlavə etdi: "Çox qəribəsən. Əminsən ki, heç vaxt səyahət etməmişən ..."

"Mediççi!" Lazarus işarə barmağını okeanın üzərindəki zəif parıltıya doğru uzadaraq müdaxilə etdi, "Məni öldürəcək, Mediççi; dərhal sığınacaq axtarmalıyam!"

"Sığınacaq? Okeandan?"

"Günəşdən," Lazarus ətraflı şəkildə cavab verdi, "Məndə günəşdən qaynaqlanan ağır xəstəlik var."

"Ah," Mediççi başını tərpədən dedi. "Gözləndiyi kimi, qeyri-adi qabiliyyətlərlə birlikdə qeyri-adi zəifliklər də gəlir." O, dönüb çimərlik körfəzindən içəri doğru işarə etdi. "Orada bir meşə var — bol kölgə. Bu kifayət edərmi?"

"Mən daha qaranlıq bir yer axtarıram; bəlkə də mağara və ya buna bənzər bir şey."

Mediççi çənəsini düşünərək ovuşdurdu. "Mağara görmədim." Şərq səmasına baxdı. "Və ilk işıq düşənə qədər kəndə çata bilməzsən." Başını yellədi və çiyinlərini çəkdi. "Mənim üçün bu asan olardı. Okeanın, yerin və ya hətta... altında gizlənmə bilərdim.

bir ağacın içində. Amma sən yaşayırsan və nəfəs almısan.

"Sənə xeyir arzulamalıyam", - Lazarus qanadlarını yelləyərək və yavaş-yavaş uzaqlaşaraq dedi.

"Ah! Uyğun bir yer tanıyıram," Mediççi qışqırdı. O, cənub sahil xətti boyunca barmağını sancdı. "Qayalıqlarda gəmi qəzası var və gövdəsi hələ də möhkəm bağlanıb. Nə düşünürsən?"

"Düzünü deyirsən?"

"Hörmətli bir bəy kimi təntənəli and içirəm ki," Mediççi ısrar etdi. "Sofiyamı tapmaq üçün sənə sağ-salamat olmağına ehtiyacım var. Gəmi möhürlənib və sənə yaxşı xidmət etməlidir."

"Mənə göstərsən?"

"Həqiqətən də... dərhal!"

Lazar üfüqə baxdı. "Mən quruya və dənizə qarşı alçaqdan və sürətlə uçmalıyam." O, döndü. Mediççiyə tərəf döndü və əlini göyə doğru yellədi. "Mən də ardınca getməliyəm."

Onlar ikisi sönən odu və qaralmış dovşan başını ataraq göyə qalxdılar . Atılmış qalıqlar, qəribə cütlüklərin yola düşdüyü istiqamətə qorxunc şəkildə baxaraq , bəlkə də son, dərin və tamamilə yox olan tamaşaçı qarşısında uzunmüddətli bir tamaşa - və son anlarında, qara və vəhşi, tamamilə atılmış, geniş və içi boş bir göz ilə yuxarı baxarkən əbədi olaraq hərəkətsiz qalacaqdı .

[19-cu fəslin sonu]

Bu ədəbi əsər yalnız həsr olunmuş şəkildə yaradılmışdır

Edqar Allan Po (1809—1849)

— Qoy onun mirası hamımızın içində yaşasın —

~[GothicNovel.Org](https://www.gothicnovel.org)~